

Abstrakt

Bakalářská práce „Identita zasluhujícího a její konstruování příjemci sociálních dávek“ se zabývá způsobem, jakým dosahují příjemci sociálních dávek zásluhovosti (deservingness). Zatímco veřejný diskurs prezentuje uživatele dávek jako neaktivní lidi, kteří zneužívají sociální pomoc, příjemci dávek svou pozici vnímají jinak. Zásluhovost hraje ve vztahu instituce-žadatel roli mocenského nástroje, pomocí kterého úředníci rozlišují mezi zasluhujícími a nezasluhujícími uživateli sociálních dávek, a vůči němuž se žadatelé musejí vymezovat. Identity zasluhujícího se přitom snaží dosahovat různými způsoby, jež na jedné straně odrážejí veřejný diskurs sociální podpory, na druhé straně neúspěch při vyjednávání této identity a v důsledku toho alternativní prezentace zásluhovosti. Výzkum byl empiricky zaměřený, kvalitativní rozhovory užití pro analýzu byly inspirovány principy kolaborativního dialogu [Anderson 2009], jež umožňuje ono vyjednávání identity zachytit v situovanosti [Goffman 1999] informátorů. Ti na jedné straně aktivitou, hledáním práce či dobrým finančním hospodařením odpovídají na všeobecnou představu o ideálním žadateli [např. Howe 1990], na druhé straně vlivem neúspěchu takto prezentované zásluhovosti argumentují novými atributy zasluhujícího, jako např. zásadami životního stylu či osobní důstojností. Ani tento způsob zachycující unikání cikánství [Abu Ghosh 2008] však nevede k vyplacení dávky. Naopak submisivní chování a hluboká nouze platí v praxi za úspěšné, a tudíž odpovídají představám úřednic o zásluhovosti.